

2020-2035

Planprogram for Interkommunal kystsoneplan

Evenes, Narvik, Ballangen, Tysfjord og Hamarøy
2020-2035

Forslag til planprogram 25.06.19

Innholdsfortegnelse

1. BAKGRUNN OG RAMME	3
1.1 KOMMUNEPLANENS AREALDEL	3
1.2 INTERKOMMUNALT SAMARBEID.....	3
1.3 NASJONALE OG REGIONALE FØRINGER.....	4
LOVGRUNNLAG.....	7
RIKSPOLITISKE RETNINGSLINJER	7
REGIONALE PLANER	7
KOMMUNALE PLANER	8
3. FORMÅL OG MÅL	10
3.1 FORMÅL	10
3.2 RESULTATMÅL	10
3.3 EFFEKT MÅL	10
4. FOKUSOMRÅDER	10
4.1 AKVAKULTUR OG FISKERI.....	11
4.2 REISE- OG FRILUFTSLIV	11
4.3 FERDSEL	12
5. KONSEKVENsutREDNING	12
5.1 KONSEKVENsutREDNING	13
5.2 RISIKO OG SÅRBARHETSANALYSE	13
5.3 NATURMANGFOLD	14
5.4 VANNFORSKRIFTEN.....	14
5.5 VURDERING AV BÆREKRAFT.....	14
6. UTREDNINGSBEHOV OG KUNNSKAPSGRUNNLAG	15
6.1 KLIMAENDRINGER	15
6.2 MARITIM KARTLEGGING	15
6.3 FORSVAR	16
6.4 MARITIME VERNEOMRÅDER	16
6.5 ANADROM FISK.....	18
6.6 AKVAKULTUR	20
6.7 MARINE NATURTYPER	22
6.8 FISKERIDATA	22
6.9 FRILUFTSKARTLEGGING	22
6.10 KULTURMINNER.....	22
6.11 SAMISK NÆRING, NATUR OG KULTURMINNER	22
6.12 FARLEDER OG FERDSEL	23
7. FREMDRIFTSPLAN	23
8. MEDVIRKNING	24
9. INFORMASJON OG KONTAKT.....	25

1. BAKGRUNN OG RAMME

Kommunene Evenes, Narvik, Ballangen, Tysfjord og Hamarøy har i felleskap startet en interkommunal planprosess for å utarbeide en kystsoneplan for felles kystområder og fjordsystem. Det er mange interesser knyttet til kystsonen. Økende konkurranse og interessekonflikter kan gjøre kystsonen utfordrende å forvalte. Kommunen har myndighet over arealbruken i sjøområdene etter plan- og bygningsloven, og ansvar for å skape forutsigbare rammer. Til dette trenger kommunen et godt styringsverktøy. Kystsoneplanen er en interkommunal plan på kommuneplannivå og utarbeides etter [kapitel 11 i plan og bygningsloven \(PBL\)](#).

Bakgrunnen for planarbeidet er et ønske om en forutsigbar forvaltning av sjøarealene. De kommende samfunnsendringene i vår region med kommunesammenslåing, og et økt fokus på samfunnssikkerhet og beredskap krever bedre samarbeid. Ønske om god tilrettelegging for utvikling og bolyst gjør at man må se på gode helhetlige løsninger på tvers av kommunegrensene.

Sjøarealene er en felles ressurs hvor kommunegrenser ikke stopper effekter av tiltak og virksomhet. Tiltak i en kommune kan få markante virkninger for nabokommunen. Det er derfor vesentlig å sikre at arealforvaltning i sjøarealene sees i sammenheng basert på et felles kunnskapsgrunnlag.

En kunnskapsbasert arealplan for kystsonen, hvor helheten blir ivaretatt over kommunegrensene, vil være nyttig for både kommuner og næringsutøvere. Den vil også være viktig når det gjelder å ivareta natur- og rekreasjonsverdier. En samlet planprosess vil øke mulighetene for effektiv bruk av ressurser, felles avklaringer, og fokus på kunnskapsbasert og helhetlig planlegging samtidig som prioriteringer i den enkelte kommune blir ivaretatt.

Første steg i arbeidet med en kommuneplan er utarbeiding av planprogram. Et planprogram følger av [plan- og bygningslovens § 4-1](#). Planprogrammet skal utarbeides som et grunnlag for kommuneplanarbeidet. Planprogram skal redegjøre for formålet med planarbeidet, planprosessen og opplegget for medvirkning. Dette planprogrammet fastsetter grunnlaget for arbeidet med den interkommunale kystsoneplanen.

Fra 01.01.2020 vil kommunene Narvik, Ballangen og deler av Tysfjord utgjøre Narvik kommune, mens Hamarøy kommune og deler av Tysfjord kommune vil utgjøre Hamarøy kommune. Dette gjør at endelig vedtatt plan blir en interkommunal plan for Evenes, Narvik og Hamarøy. Kommuneendringene kan medføre endringer i sammensetningen av styret for den interkommunale kystsoneplanen.

1.1 KOMMUNEPLANENS AREALDEL

Kystsoneplanen er de deltakende kommunenes arealplan for sjøområdene. En arealplan skal angi hovedtrekkene i hvordan arealene skal brukes og vernes, samt hvilke hensyn som må ivaretas ved disponeringen av sjøarealene. Arealdelen er et verktøy for å gjennomføre samfunnsdelen i kommuneplanen, samtidig som arealdelen skal være utformet i et langsiktig perspektiv. Dette innebærer at kystsoneplanen bør ha rom for fremtidig utvikling.

1.2 INTERKOMMUNALT SAMARBEID

En interkommunal plan er ikke en «overkommunal plan», men en sammensetning av flere formelt selvstendige kommunale planer. Den interkommunale kystsoneplanen vil altså være

kommunedelplaner for sjøområdene i medvirkende kommuner som blir utarbeidet i en interkommunal planleggingsprosess. En interkommunal plan følger [kapitel 9 i plan- og bygningsloven](#).

I 2018 vedtok respektive samarbeidskommuner felles vedtak i kommunene om deltakelse i utarbeiding av felles kystsoneplan. Planprogrammet skal redegjøre for hvordan arbeidet med den interkommunale kystsoneplanen skal gjennomføres.

Planarbeidet ledes av styringsgruppen for interkommunal kystsoneplan (SIK) som er et politisk oppnevnt styre jfr. [PBL § 9-2](#). Deltakende kommuner, har gjennom vedtak, overført myndighet til å treffe vedtak om planprosessen til SIK jf. [PBL § 9-3](#). Styringsgruppen består av en representant med vara fra hver kommune. Tabellen under viser hvilke personer kommunestyrene/bystyret har valgt inn i SIK.

Tabell 1: Viser sammensetningen i styringsgruppen for interkommunal kystsoneplan (SIK).

Kommune	Fast medlem	Varamedlem	Adm. kontaktperson
Narvik	Mona Nilsen	Paul Rosenmeyer	Anne Elisabeth H. Evensen
Evenes	Sisilja Viksund	Viveka Teräs	Stein Even Fjellaksel
Ballangen	Per Kristian Arntzen	Hermund Amundsen	Rune Hjallar
Tysfjord	Viggo Vikholt	Leif Harald Olsen	Pål Strøm Jenssen
Hamarøy	Asbjørn Bye	May Valle	Kristian W. Haaland

SIK har fått delegert myndighet til å [varsle planoppstart](#), [vedta planprogram](#), og [gjennomføre høring og offentlig ettersyn av planforslag](#). Det er kommunestyret i den enkelte kommune som egengodkjenner planen. Etter vedtak i kommunestyret vil planen til slutt bli en del av den enkelte kommunes arealplan.

Representantene i SIK skal ivareta kommunikasjonen mellom prosjektet og politiske organer i den enkelte kommune. Den enkelte kommune er gjennom planprosessen ansvarlig for å ivareta sammenhengen med andre kommunale planer og vedtak, og sammenhengen mellom sjø og land for sitt område. Det vil være rom for lokale tilpasninger av planbestemmelser og retningslinjer som kan utarbeides av den enkelte kommune som en del av prosessen. Kommunene har det juridiske ansvar for at lovens krav med hensyn til innhold og planprosess oppfylles i dette planarbeidet som i all annen kommunal planlegging, jmfør [PBL § 3-3](#).

I tillegg til de politisk oppnevnte medlemmene i SIK har kommunene utpekt administrative ressurser. Narvik kommune ved enhet areal- og samfunnsutvikling står for prosjektledelse av planprosessen og har ansvar for utarbeidelse av planen. Enheten har også sekretariatsfunksjon for styret.

1.3 NASJONALE OG REGIONALE FØRINGER

I all planlegging må kommunene ta hensyn til lover og forskrifter, retningslinjer og eksisterende planer. Det foreligger en rekke føringer for kommunens arbeid med kommuneplanens arealdel. Noen av de som er aktuelle blir gjengitt her.

[Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging](#) utarbeides av regjeringen hvert 4. år. De nasjonale forventningene skal følges opp i arbeidet med planstrategier, og bidra til at planleggingen i fylker og kommuner tar opp viktige utfordringer i samfunnsutviklingen. Ved utarbeiding av regionale og kommunale planer er forventningene retningsgivende, men ikke bestemmende.

De nasjonale forventningene for 2019- 2023 legger vekt på at vi står overfor fire store utfordringer:

- Å skape et bærekraftig velferdssamfunn.
- Å skape et økologisk bærekraftig samfunn gjennom blant annet en offensiv klimapolitikk og en forsvarlig ressursforvaltning.
- Å skape et sosialt bærekraftig samfunn.
- Å skape et trygt samfunn for alle.

Videre legges det vekt på at de regionale og lokale myndighetene har sentrale oppgaver med å håndtere disse utfordringene. Dette gjelder alle kommuner, uavhengig av størrelse og kompetanse. Planlegging er et av deres viktigste verktøy. Regjeringen har bestemt at FNs 17 bærekraftsmål, som Norge har sluttet seg til, skal være det politiske hovedsporet for å ta tak i vår tids største utfordringer, også i Norge. Det er derfor viktig at bærekraftsmålene blir en del av grunnlaget for samfunns- og arealplanleggingen.

[FNs bærekraftsmål trådte i kraft i januar 2016.](#) FNs 17 bærekraftsmål vil være et rammeverk for utviklingen i regionen og den enkelte kommune. FNs bærekraftsmål har vist seg å være et godt utgangspunkt, og har inspirert kommunene til å se nye og bærekraftige muligheter. Målene handler om store, overordnede temaer, samtidig som de angår hver enkelt av oss. Bærekraftsmålene skal hjelpe oss med å løfte blikket, styre i riktig retning og utvikle gode løsninger lokalt – som også bidrar globalt.

Figur 1: Viser oversikt over FNs 17 bærekraftsmål.

De 17 bærekraftsmålene utgjør en helhet. Hvert hovedmål må vektes og prioriteres ut ifra kjente muligheter og utfordringer som vil være sentrale i kommunenes utvikling fremover. Bærekraftig utvikling er en samfunnsutvikling som imøtekommer dagens forbruksbehov uten å forringe mulighetene for kommende generasjoner til å få dekket sine. For å skape bærekraftig utvikling må kommunene jobbe på tre områder samtidig:

- Klima og miljø
- Økonomi
- Sosiale forhold

Figur 2: Hoveddimensjoner for bærekraftig utvikling.

Med dette som grunnlag for en bærekraftig utvikling kan bærekraftsmålene deles inn i slik som figuren under viser.

Figur 3: Viser oversikt over bærekraftsmålene fordelt etter innsatsområdene økonomi, samfunn og miljø

LOVGRUNNLAG

- [Plan- og bygningsloven \(2008\)](#)
- [Naturmangfoldloven \(2009\)](#)
- [Havne- og farvannsloven \(2009\)](#)
- [Sjøloven \(1994\)](#)
- [Granneloven \(1961\)](#)
- [Folkehelsesloven \(2011\)](#)
- [Kulturminneloven \(2009\)](#)
- [Akvakulturloven \(2008\)](#)
- [Sivilbeskyttelsesloven \(2010\)](#)
- [Friluftsløven \(2012\)](#)
- [Forurensningsloven \(2009\)](#)
- [Havressursloven \(2008\)](#)
- [Vannressursloven \(2000\)](#)
- [Matloven \(2003\)](#)
- [Havenergiloven \(2010\)](#)
- [Lov om undersjøiske naturforekomster \(1963\)](#)
- [Lakse- og innlandsfiskloven \(1992\)](#)
- [Viltloven \(1981\)](#)
- [Forskrift om konsekvensutredninger \(2017\)](#)
- [Vannforskriften \(2006\)](#)
- [Kvalitetsnorm for ville bestander av atlantisk laks \(2013\)](#)
- [Produksjonsområdeforskriften \(2017\)](#)

RIKSPOLITISKE RETNINGSLINJER

Statlige planretningslinjer brukes for å konkretisere de nasjonale forventningene til planleggingen og markere nasjonal politikk på viktige områder i planleggingen.

- [Statlige planretningslinjer for klima- og energiplanlegging og klimatilpasning](#)
- [Statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging](#)
- [Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen](#)
- [Rikspolitiske retningslinjer for barn og planlegging](#)
- [Rikspolitiske retningslinjer for vernede vassdrag](#)

REGIONALE PLANER

- [Fylkesplan for Nordland 2013-2025](#)
- [Regional transportplan for Nordland 2018-2029](#)
- [Regional plan for by- og regionsenterpolitikk 2017-2025](#)
- [Regional plan for vannregion Nordland og Jan Mayen 2016-2021](#)
- [Regional plan for landbruk i Nordland](#)
- [Regional plan for klimautfordringene i Nordland 2011-2020](#)
- [Regional plan for bibliotek i Nordland 2015-2025](#)

- [Regional plan for Folkehelse 2018-2025](#)
- [Regional plan for høstbart vilt og innlandsfisk](#)
- [Regional plan om vindkraft, Nordland 2009-2021](#)
- [Regional plan om små kraftverk i Nordland](#)

I tillegg til regionale planer er det også flere [regionale strategier](#) som legges til grunn.

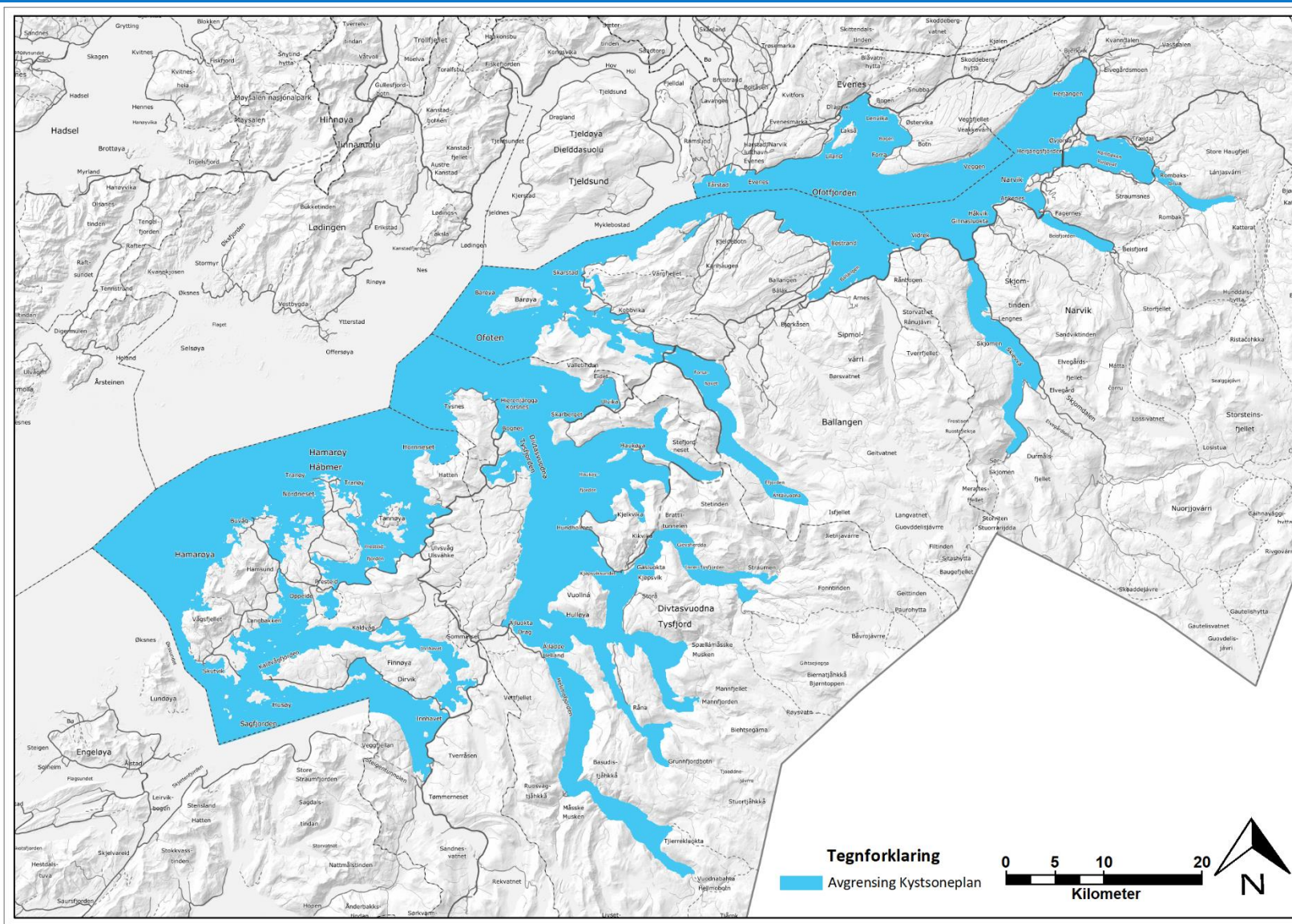
KOMMUNALE PLANER

Kommunene sine egne vedtatte planer vil være med på å danne grunnlaget for den interkommunale kystsoneplanen. Det gjelder både arealplaner og samfunnsplaner. Planen skal støtte opp om strategisk næringsplan for Ofoten og strategiplan havbruk Salten

[Strategisk Næringsplan for Ofoten](#) har blå næringer som ett av satsningsområdene. I dette ligger det at det skal jobbes med en bærekraftig utvikling av Ofotens betydelige havbrukspotensial på sjømat innenfor produksjon, logistikk, teknologi, innovasjon og kompetanse.

Planen støtter opp [Strategiplan havbruk Salten](#). Planen har strategiske satsingsområder innenfor samskaping, ressursutnyttelse, arealplanlegging og økt fokus på forskning og utdanning. I tillegg er Bodø – den blå byen i Salten et satsningsområde.

2. PLANOMRÅDE

Kart 1 Viser planavgrensningen for interkommunal kystsoneplan

Området som planlegges dekker sjøarealene i de fem kommunene Evenes, Narvik, Ballangen, Tysfjord og Hamarøy. Sjøområdenes grense mot land er definert ved "generalisert felles kystkontur" som er en kystkontur utarbeidet av Kartverket i 2008-2011. Grensen går ved midlere høyvann. I tilfeller der det er gjeldende reguleringsplaner eller andre arealplaner kan plangrensen justeres for å tilpasses disse.

Planområdet strekker seg fra Herjangsfjorden, gjennom Ofotfjorden til midtre Sagfjorden, og videre sørover i Tysfjorden og Hellmofjorden. Området omfatter mange ulike sjøområder, fra åpen eksponert kyst til mer beskyttede fjorder, via store fjordbasseng og åpne sund. Dybde, bunntopografi, vannutskifting og eksponering varierer i stor grad i planområdet.

3. FORMÅL OG MÅL

Et hovedformål med planlegging etter plan- og bygningsloven er å fremme bærekraftig utvikling og bidra til samordning av statlige, regionale og kommunale oppgaver. Areal- og samfunnsplanlegging er en sentral del av kommunenes arbeid med samfunnsutvikling. Kommunene som deltar i «interkommunal kystsoneplan» ønsker at planen skal bli et tydelig verktøy til bruk i kommunens utviklingsarbeid.

3.1 FORMÅL

Planen skal være et strategisk verktøy for langsiktig forvaltning av sjøarealene i kommunene i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling.

3.2 RESULTATMÅL

Arealplanen skal angi hovedtrekkene i hvordan arealene skal brukes og vernes, og hvilke viktige hensyn som må ivaretas ved disponeringen av arealene. Arealplanene skal gi grunnlag for langsiktig og positiv samfunnsutvikling i kommunene både med hensyn til næringsutvikling og bolyst.

Kystsoneplanen skal være et kunnskapsbasert forvaltningsverktøy for kommunene. Gjennom planarbeidet skal det utvikles langsiktige rammer for bærekraftig arealbruk, forvaltning og verdiskapning i kystsonen. Planarbeidet skal resultere i en juridisk bindende plan på kommuneplannivå. Planarbeidet skal legge til rette for bærekraftig arealbruk, kunnskapsutvikling og erfaringsutveksling mellom kommunen, samt skape et grunnlag for framtidig samarbeid om arealbruk i kystsonen. Bred deltakelse i prosessen skal skape eierskap til planen hos brukere av kystsonen og hos offentlig forvaltning.

3.3 EFFEKTMÅL

Felles planprosess vil bygge felles kompetanse i kommunene, og gi et felles verktøy for saksbehandling:

- Mer effektiv og forutsigbar saksbehandling
- Helhetlig dialog med nærings- og miljøinteresser
- Helhetlig dialog med overordnede myndigheter
- Felles kunnskapsbase som kan brukes av alle
- Danne grunnlag for bærekraftig verdiskapning

4. FOKUSOMRÅDER

Dagens bruk av sjøarealene spenner over et bredt spekter av aktiviteter og næringer fra tradisjonelt fiske, fangstbasert oppdrett, turistfiske, hvalsafarier, person- og godstransport og akvakultur til forsvarets øvinger. Taredyrking og uttak av skjellsand er aktiviteter som kan bli nye aktuelle næringer.

I tillegg er sjøområdene også viktige som fritids- og rekreasjonsområder for lokalbefolkning og tilreisende.

Havområdene representerer store verdier for den enkelte, samfunnet og fremtidige generasjoner gjennom en rekke økosystemtjenester. Sjøområdene er sentrale for å gi oss mat, regulere klima, renses luft og vann, og fungere som ferdselsåre.

Gjennom planlegging må det skapes en god balanse mellom bruk og vern av en viktig ressurs. Kommunene har et stort ansvar for å legge grunnlaget for en bærekraftig og langsiktig forvaltning av sjøarealene i sin kommune. Kommunen er ikke alene om dette ansvaret, men oppdaterte og aktuelle arealplaner for sjøareal er kommunens viktigste redskap til å samordne statlige, regionale og kommunale oppgaver i sine sjøområder og skape grunnlaget for positiv samfunnsutvikling.

Sjø- og kystområdene har i større grad blitt preget av økt aktivitet og nye utnyttingsformer. En konsekvens av dette er forskjellige og motstridende interesser, og hensyn knyttet til areal- og ressursdisponeringen. Næringsaktivitet knyttet til sjøarealene har en stadig viktigere økonomisk betydning i kystområdene, både i lokal og nasjonal sammenheng. Marin sektor i Nordland er i sterk vekst, og ny teknologi, nye typer aktiviteter og ny kunnskap fører til stadig nye måter å drive næringsvirksomhet på. Det samme gjelder også for vår fritidsbruk, der stadig flere ønsker å bruke sjøområdene til rekreasjon, både på tradisjonelle og nye måter.

De mest sentrale utfordringene i planarbeidet vil være å tilrettelegge for en bærekraftig utvikling innen akvakultur og fiskeri, samferdsel og annet sjøbasert næringsliv, samtidig som det skal tas hensyn til naturmangfold, friluftsliv og kulturminner.

Denne planen vil ha følgende fokusområder:

- Akvakultur og fiskeri
- Reise- og friluftsliv
- Ferdsel

4.1 AKVAKULTUR OG FISKERI

Nordland er Norges største havbruksfylke med om lag en femtedel av den norske totalproduksjonen. Avsetning til areal til akvakultur vil være en sentral del av planprosessen. Det foreligger nasjonale og regionale føringer i forhold til ønsket om økning av oppdrettsvirksomhet, noe som også stiller krav til planprosessen. Optimalisering av eksisterende lokaliteter og tilgang til nye bærekraftige lokaliteter vil være et viktig tema.

Andre næringer i sjø som skjell, tang og tare og marin fisk kan også være aktuelle temaer i prosessen og må sikres muligheter for videre vekst.

4.2 REISE- OG FRILUFTSLIV

Kysten er rik på naturkvaliteter, kulturhistorie og friluftsmuligheter. Overgangen mellom land og hav er viktige friluftsområder. Utøvelse av friluftsliv er en aktivitet der folk flest kan være med og få store helsemessige gevinster. Sikring av attraktive friluftsområder er en viktig del av folkehelsearbeidet. I de

siste årene er også friluftsliv blitt en verdiskapning i seg selv. Muligheten for å drive et aktivt friluftsliv er for en stor gruppe mennesker et viktig vurderingskriterium i forhold til valg av bosted. Også i reiselivssammenheng er det viktig å kunne tilby gode muligheter for friluftsliv. Som en del av det å gjøre regionen attraktiv både som bo- og feriested bør kystkommunene sikre attraktive friluftsområder både på land og i sjø.

Sjøarealene er stadig mer sentrale som rekreasjonsområder både for lokalbefolkningen og tilreisende. Tilrettelegging for bruk som kan medføre økt bolyst vil være et sentralt tema og et viktig element i kommunenes folkehelsesatsning. Regionens satsning på reiseliv i regionen og økt cruisebåttrafikk vil være et viktig fokusområde og tema i prosessen.

4.3 FERDSEL

Tilrettelegging for god samferdsel og transport innenfor planområdet vil være viktig. Det er stort potensiale for utvikling innenfor flere områder. Arealbruken i sjøområdene må ses i sammenheng med arealbruken på land.

Som utgangspunktet vil behov for småbåthavner bli vurdert i kommuneplanenes arealdeler for landområdene. Småbåthavner og havner vil bli vurdert i kystsoneplanen i de tilfeller der det er et klart behov for å avsette sjøareal til dette formål, mens større utredninger gjøres i andre sammenhenger.

5. KONSEKVENsutREDNING

Planprogram og konsekvensutredning kreves alltid ved utarbeidelse av arealplan. For kommuneplanens arealdel, som denne planen defineres som, skal planprogrammet skille mellom krav til utredning av enkeltområder og krav til utredning av planen som helhet. Planprogrammet skal inneholde en beskrivelse av problemstillinger som anses som viktige for miljø og samfunn. Det skal også beskrives hva som skal utredes, og hvilke metoder som er tenkt benyttet for å skaffe seg nødvendig kunnskap.

Planlegging skal etter plan- og bygningsloven fremme bærekraftig utvikling. Planlegging skal ikke medføre uønskede konsekvenser for samfunn eller utfordre den enkeltes trygghet og eiendom, [jamfør plan- og bygningsloven § 1-1](#)

Særlige forhold som anses som viktige for miljø og samfunn:

- Konsekvensutredning av planens virkning for miljø og samfunn
- ROS – analyse
- Vannforskriften
- Naturmangfoldsloven
- Vurdering av bærekraft

I planarbeidet skal arealbehov til ulike aktiviteter veies mot

- Hverandre
- Bærekraft
- Lokale og politiske interesser
- Føringer fra myndigheter

5.1 KONSEKVENsutREDNING

Kystsoneplanen omfattes av kravet til konsekvensutredning, jf. [Plan- og bygningsloven § 4-2 andre ledd](#). Det er hovedsakelig kun de delene av planen som fastsetter rammer for framtidig utbygging, og som innebærer endringer i forhold til gjeldende plan, som omfattes av utredningskrav. Det legges likevel ikke opp til ny utredning av allerede regulerte utbyggingsområder dersom det kun er snakk om mindre justeringer. Konsekvensutredningen blir en vurdering av de enkelte forslag til nye utbyggingsområder basert på fagkunnskap og faglig skjønn, og vil være en del av beslutningsgrunnlaget for planen. [Veileder T1493](#) om konsekvensutredning i arealplanlegging skal legges til grunn i arbeidet.

Konsekvensutredningen skal identifisere og beskrive de faktorer som kan bli påvirket, og vurdere vesentlige virkninger for miljø og samfunn, herunder:

- Naturmangfold
- Biologisk mangfold
- Forurensning
- Klima og miljø
- Vannmiljø og vannforskriften
- Kulturminner og kulturmiljø
- Samisk natur- og kulturgrunnlag
- Friluftsliv
- Landskap og naturområder
- Nærområder/tettstedutvikling
- Befolkningsutvikling
- Næringsliv og sysselsetting
- Viktige mineralressurser
- Transportbehov, energiforbruk og energiløsninger
- Beredskap og ulykkesrisiko
- Folkehelse
- Barn og unges oppvekstsvilkår
- Måloppnåelse av FNs bærekraftsmål

Konsekvensutredningen skal inneholde en beskrivelse av de metodene som er brukt for å kartlegge virkningene for miljø og samfunn.

Samlede virkninger av planen eller tiltaket sett i lys av allerede gjennomførte, vedtatte eller godkjente planer eller tiltak i influensområdet skal også vurderes.

Arbeidet med arealplaner skal ha et overordnet, helhetlig og langsiktig perspektiv. Konsekvensutredningene i kommunedelplanen vil derfor være på et oversiktsnivå, mens mer detaljerte utredninger vil være aktuelle senere ved detaljregulering og iverksetting av tiltak. Konsekvensutredningen og øvrige vurderinger blir basert på eksisterende kart- og kunnskapsgrunnlag. Dette betyr at det ikke blir gjort særskilte grunnlagsundersøkelser for å vurdere egnethet av nye, foreslåtte utbyggingsområder (herunder oppdrettslokaliteter). Dette må gjøres av tiltakshaver selv i videre prosesser på detaljnivå og i forbindelse med søknad om godkjenning av tiltak.

5.2 RISIKO OG SÅRBARHETSANALYSE

ROS-analyse skal identifisere og beskrive de faktorer som kan bli påvirket, og vurdere vesentlige virkninger for miljø og samfunn. For planlegging i sjø er det relevant å vurdere ny arealbruk opp mot både historisk kjent fare, og vurdere fremtidig fare som følge av klimaendringer. Aktuelle farer og risiko kan være knyttet til trafikk, usikker grunn, skredfare, økt havnivå, nedbør og vind som igjen kan

føre til økt fare for ras og snøskred.

Usikre grunnforhold vil måtte vurderes dersom det planlegges anlegg i strandsonen som krever forankring i sjøbunn eller evt. terrenginngrep på land. Installasjoner på sjøen kan utgjøre en fare for skipstrafikken og omvendt. Dette er kystverket sitt ansvarsområde og vurderes av dem. Kraftlinjer og sjøkabler er også områder som det er viktig å sikre.

Det forutsettes at detaljerte ROS-analyser gjennomføres på tiltaksnivå i forbindelse med reguleringsplan, konsesjonsbehandling eller byggesøknad med sikte på å etablere løsninger som ivaretar sikkerhet knyttet til aktuell etablering.

5.3 NATURMANGFOLD

[Naturmangfoldloven](#) skal sikre at naturen, med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser, tas vare på ved bærekraftig bruk og vern. Det er derfor en forutsetning for planleggingen at man tar hensyn til og bevarer naturmiljøet. Ikke enhver skade på naturmangfoldet kan unngås.

Aktsomhetsplikten i naturmangfoldloven [§ 6](#) pålegger enhver å vise hensyn og gjøre det som med rimelighet kan forventes for å unngå skade på naturmangfoldet, jf. forvaltningsmålene i §§ [4](#) og [5](#). Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet i strid med målene .

Aktsomhetsplikten medfører to plikter:

- Enhver skal søke å gjøre seg kjent med hvilke naturverdier som kan bli skadelidende.
- Den enkelte skal «gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet».

Det vil variere hva som kreves med hensyn til innhenting av kunnskap. Aktsomhetsplikten for det offentlige er nært knyttet til [§ 8](#) (kunnskapsgrunnlaget). Denne bestemmelsen stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet, så langt det er rimelig skal være basert på eksisterende og tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap.

Selv om planen kun gjelder sjøområdene er det viktig at man i planleggingen også tar hensyn til naturmangfoldet på land. I planområdet finnes det flere verneområder av ulike kategorier på land. Dette er områder med særegen natur- eller kulturlandskapsverdi som er sikret gjennom vern. Mange av verneområdene på land har klar tilknytning til sjø og bør hensynstas i planleggingen.

5.4 VANNFORSKRIFTEN

Vannforskriften legger opp til at det settes miljømål for vannforekomster. Miljømålene skal nås i løpet av 6 år, det vil si før utgangen av 2021. Det generelle målet er at alle vannforekomster minst skal opprettholde eller oppnå "god tilstand" i tråd med nærmere angitte kriterier. Dette gjelder både den økologiske og den kjemiske tilstanden. Nye tiltak må derfor vurderes opp mot hvilken virkning de kan ha på vannforekomstens tilstand. Dette sikres gjennom at samlede virkninger av planen eller tiltakene i planen vurderes for hver vannforekomst og på vannområdenivå.

5.5 VURDERING AV BÆREKRAFT

FNs bærekraftsmål er en del av rammen til kystsonenplanen. Kystsonene skal imøtekomme hvordan regionen skal nå bærekraftsmålene lokalt. Kystsonenplanen har som målsetning å være et strategisk verktøy for forvaltning av sjøarealene i tråd med bærekraftig utvikling. Det ble gjort rede for bærekraftig utvikling under kapittel 1. Det kan være krevende å måle og evaluere om den utviklingen som det legges opp til i en arealplan

er bærekraftig. I den helhetlige vurderingen av planens virkning bør man likevel etterstrebe å synliggjøre om planens samlede virkning er bærekraftig i økologisk, sosial og samfunnsmessig forstand.

6. UTREDNINGSBEHOV OG KUNNSKAPSGRUNNLAG

Utbyggingsformålene i planen skal beskrives og det skal gjøres en vurdering av utbyggingens konsekvenser og virkning. Utredningene skal si noe om hvilke planmessige grep i form av bestemmelser, valg av arealbruksformål og avgrensningen av disse som kan være aktuelle for å redusere eventuelle negative konsekvenser/øke positive konsekvenser av utbyggingsformålet. Det opplyses for øvrig om at planprogrammet kun er veiledende for planprosessen, og at det derfor kan forekomme endringer i forbindelse med utredningene.

6.1 KLIMAENDRINGER

I følge [FNs klimapanelers femte hovedrapport](#) fra 2014 ser vi virkninger av klimaendringene på marine økosystemer over hele kloden. I det nordøstlige Atlanterhavet har for eksempel dyreplankton, fisk, sjøfugl og bunndyr forflyttet seg nordover. Fiskearter har også endret sin utbredelse mot dypere, kaldere vann. I polarområdene ser forskerne en nedgang i isavhengige arter – dette gjelder både dyreplankton, fisk (polartorsk), marine pattedyr og sjøfugler.

I 2018 publiserte [klimapanelet en rapport](#) som blant annet ser på konsekvensene av en global oppvarming på 1,5 grader og mer. Økosystemene i havet vil gjennomgå storstilte endringer, og kritiske vippepunkter kan bli overskredet, spesielt ved 2 grader eller høyere oppvarming. Ifølge klimapanelet har havoverflaten blitt 27 prosent surere siden starten av den industrielle revolusjon. Klimapanelet viser at havforsuringen vil fortsette å øke utover i dette århundret, i takt med økende konsentrasjon av CO₂ i atmosfæren. Surere hav gjør at mindre kalk er tilgjengelig i havmassene, noe som kan skape problemer for dyr som avhengige av kalk til å bygge skall eller skelett. Både planktonarter, reker, hummer, snegl og muslinger, sjøstjerner, kråkeboller og koraller er potensielt utsatt. I verste fall kan arter dø ut eller blir utkonkurrert av andre arter som tåler forsuringen bedre.

Også innenfor planområdene kan globale endringer i klima medføre konsekvenser lokalt. Temaet må vurderes i planprosessen og vil også være en del av tematikken som inngår i ROS analysen.

Problematikken med plastforsøpling vil ikke være en del av denne planen, men omtales i kommunenes kommuneplaner og planer for energi, klima og miljø.

6.2 MARITIM KARTLEGGING

Ofoten regionråd har på vegne av kommunene Evenes, Narvik, Ballangen og Tysfjord utarbeidet en maritim kartlegging. Bakgrunnen for kartleggingen er at mye av verdiskapningen i Ofotregionen er knyttet til kystsonen – inkludert både tradisjonelle næringer som frakt, fiskeri og havbruk, men etter hvert også næringer knyttet til turisme, opplevelser og kultur. For Narvik havn er kystsonen særlig viktig for transporten av malm og varer inn og ut av området. Samtidig er bruken av kystsonen for hele befolkningen viktig som rekreasjon og friluftsområde.

Ofotregionen har en del utfordringer med hensyn til miljøet; Tjeldsundet har Ramsund Orlogsstasjon med tidligere forurensing, Evenes har forurensing fra flyplassen og ukjent påvirkning fra tidligere virksomhet i Bogen, Narvik kommune har mange skipsvrak fra krigens dager og aktiviteten i havna, Ballangen har sjødeponiet fra nikkel- og olivin-utvinningen, og Tysfjord har ukjent påvirkning i fra havna og sementfabrikken i Kjølpsvik.

[Resultatet av kartleggingen](#) er et komplett kartverk som inkluderer terrengmodeller av havbunnen og sediment-kart. Ved prosjektslutt sommeren 2019 skal kommunene i regionen sitte igjen med kunnskap som vil være viktig for denne planprosessen:

- Forurensingsstatus
- Biologisk mangfold
- Dumpingsområder
- Fiskeri
- Akvakultur
- Dokumentasjon av miljøstatus av alle kystvannsforekomstene

Det vil ikke utarbeides tilsvarende kartlegging for Hamarøy i denne planprosessen. Utover kartleggingen vil man bruke data som finnes hos fiskeridirektoratet og kartverket.

6.3 FORSVAR

Med bakgrunn i den vedtatte langtidsplanen for forsvarssektoren, [kampkraft og bærekraft](#), utvikles og bygges Evenes ut som en framskutt base og base for maritime overvåkningsfly. Denne etableringen trekker frem nærheten til Narvik som gir muligheter for jobb og utdanning for ansattes familier som skal bosette seg i området. Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) har vurdert Ofoten og Narvik som et viktig og fremragende logistikkcenter. Dette vil også kunne påvirke arealbruken til sjø.

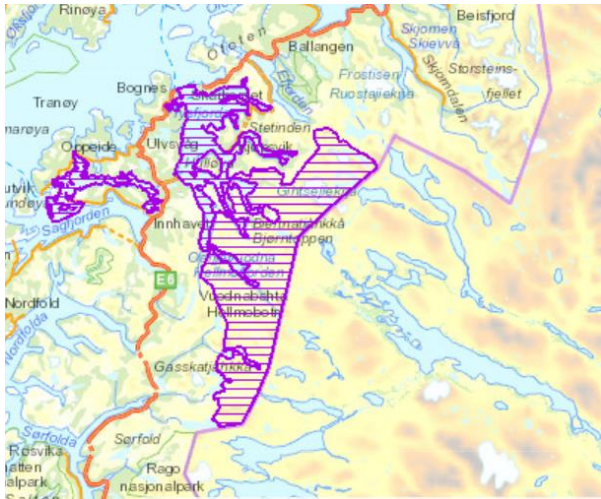
I dag er områder knyttet til fremtidig etablering av kampflybasen på Evenes under statlig regulering. Det vil være viktig i prosessen å få klarlagt hvilke arealer som båndlegges av Forsvaret og hvilke interessekonflikter dette medfører.

6.4 MARITIME VERNEOMRÅDER

I 2003/2004 foreslo et bredt sammensatt rådgivende utvalg 36 sjøområder som kandidatområder for marint vern i Norge. Åtte av områdene ligger i Nordland, og to av disse områdene ligger innenfor planområdet.

Disse områdene er

- Tysfjorden
- Kaldvåg fjorden og Innhavet

Kart 2: Er hentet fra naturbase.no og viser hvilke områder i Tysfjord og Hamarøy som er foreslått

Tysfjorden er foreslått som kandidat område på bakgrunnen av at den er et forgrenet fjordkompleks. Området strekker seg sørøstover fra munningen innerst i Vestfjorden og Hellemobotn. Den ytre delen av Tysfjorden er bred og har dyp på mer enn 700 m. I nordøst ligger Stefjorden, Tømmeråsfjorden og Fuglefjorden som relativt grunne (100-200 m) sidefjorder. Ved Hulløy deler fjorden seg i 4 vifteformete grener. Nordligst er Indre Tysfjord som er en dyp gren med dyp på mer enn 400 m. Innerst i denne fjordarmen er en poll og et elvedelta fra Austerdalselva. Sør for disse går Mannfjorden (rundt 250 m) og den grunnere Grunnfjorden (vel 100 m). Innerst i Mannfjorden er det også et elvedelta fra Mannfjordelva. Den sørligste og lengste fjordarmen er Hellemofjorden som er relativt smal og dyp. Ved Indre Musken er det en sving og en terskel på rundt 50 m. Det innerste bassenget mot Hellemobotn har dyp på vel 450 m.

Begrunnelsen for området er kandidat for maritimt verneområde er at sirkulasjonen i Vestfjorden gjør at bunnvannet i Tysfjorden er relativt varmt (7 – 8 °C). Tysfjordområdet har en variert geologi og et til dels spektakulært fjellandskap med vårt nasjonalfjell Stetind tronende innerst i Stefjorden. Dette er også gjenspeilet i den undersjøiske topografien som er sterkt vekslende med bratte undersjøiske fjellvegger og urer, dyp fjordbunn, grunnere fjordbunn og grunnere partier inklusiv elvedelta. Det er ikke gjennomført detaljert marinbiologisk kartlegging i Tysfjorden. Her finnes imidlertid en egen isolert og genetisk distinkt bestand av hummer. Med den store spennvidde i bunnforhold og naturtyper i dette fjordkomplekset må det forventes å ha et stort mangfold av arter med stor mulighet for flere særpreg enn en egen hummerbestand.

Pr. i dag er det ikke planlagt noen videre fremdrift for når Klima- og miljødirektoratet ønsker å gjennomføre en verneplan i Tysfjorden. Dette betyr at status for området er at det fortsatt er et kandidat område for maritimt vern. For kandidat områder gjelder det egne [midlertidige retningslinjer for behandling av saker som kan berøre kandidat områder til plan for marine beskyttede områder](#) fastsatt av Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Olje- og energidepartementet den 06. april 2005.

Det andre området er Kaldvåg fjorden og Innhavet. Dette området har gjennomgått en prosess for utarbeidelse av verneplan for maritimt verneområde. [Fylkesmannen i Nordland har den 06. juni 2017](#) oversendt tilrådning av vern til Miljødirektoratet. Saken er under behandling der. Kommunestyret i Hamarøy støtter denne tilråningen.

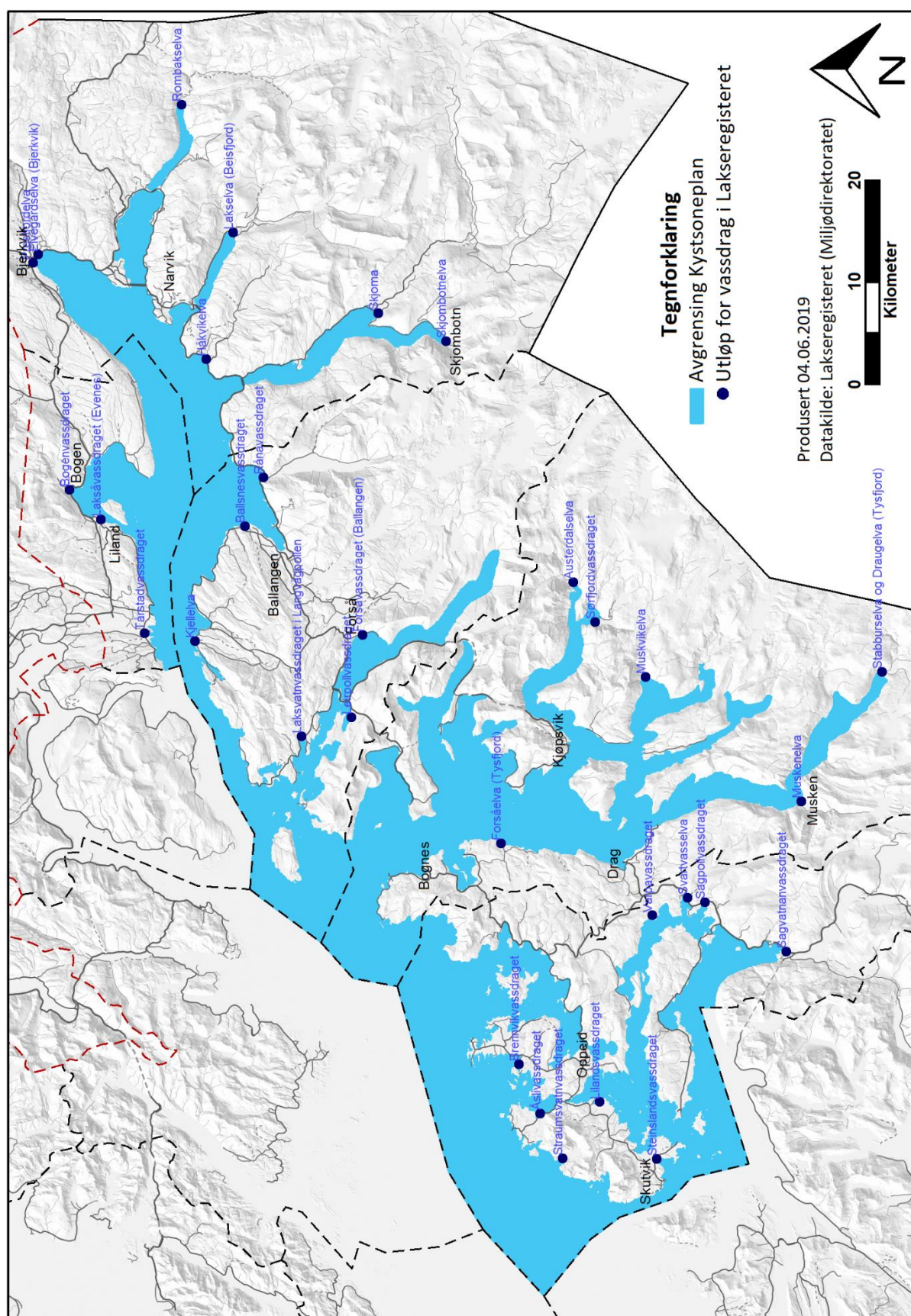
Bakgrunnen for dette er at Kaldvåg fjorden og Innhavet er et fjordsystem med usedvanlig stor variasjon og utgjør et særegent pollsystem som omfatter flere strømrrike sund, grunnområder som grenser til myr og strandenger, samt sterkt avgrensede dybbassenger. De indre delene er ofte islagte om vinteren. Den store spennvidden i naturforhold gjør området unikt. For Kaldvåg fjorden og Innhavet er tiltak som påvirker vanngjennomstrømningen i strømmene inn og ut av pollene det som fremstår som framtidige trusler, for eksempel bygging av tidevannskraft, mudring/sprenging av farled og anleggelse av veifyllinger. Andre mulige

framtidige trusler er uttak av skjellsand og dumping/deponering av masser. Det er ikke etablert akvakultur i Kaldvåg fjorden og Innhavet per i dag, men det er avsatt to akvakultursoner i kommuneplanens arealdel. Det har tidligere vært skjelldyrkingsanlegg i Kaldvåg fjorden. Det foreslåtte marine verneområdet Kaldvåg fjorden og Innhavet omfatter et fjordsystem bestående av flere poller og terskelbassenger. Fjordsystemet har to utløp: Nesstraumen og Røttangsstraumen. Mellom bassengene er det grunne strømrige sund. Det foreslåtte marine verneområdet omfatter også de strømpåvirkede grunnområdene rundt Husøyvær, som ligger utenfor Nesstraumen, hovedutløpet til fjorden. Verneverdien er knyttet til helheten i pollsystemene og den store spennvidden i naturforhold. De produktive grunnområdene som grenser til myr og strandenger er veldig viktige for mange våtmarksfugler. De strømrige sundene er viktige for den biologiske produksjonen i fjordsystemet og et «hot spot» for biologisk mangfold. Området har store forekomster av ålegressenger som også er viktige områder for biologisk mangfold og som oppvekstområde for en rekke fiskearter. Dypbassengene er sterkt avgrensede og isolerte. Slike ekstreme livsmiljøer kan være tilholdssted for sjeldne eller relikte arter. Området er i tillegg til å ha en variert natur lite berørt av inngrep i sjø eller sjøbunn. Verneformålet er å ta vare på den helhet og de særpreg områdene har.

I planprosessen blir det viktig å balansere hensynene til vern med ønsket utvikling.

6.5 ANADROM FISK

Det er 29 lakseførende vassdrag i planområdet med laks, sjøørret og/eller sjørøye. Vitenskapelig råd for lakseforvaltning (VRL) utgir årlig beskrivelse av bestandsstatus for laks i forhold til gytebestandsmål, høstbart overskudd, genetisk integritet og trusselnivå. Nasjonalt Lakseregister er kunnskapsbasen til Miljødirektoratet, og vil bli brukt som kunnskapsgrunnlag for vurdering av status til de ulike laksevassdragene.

6.6 AKVAKULTUR

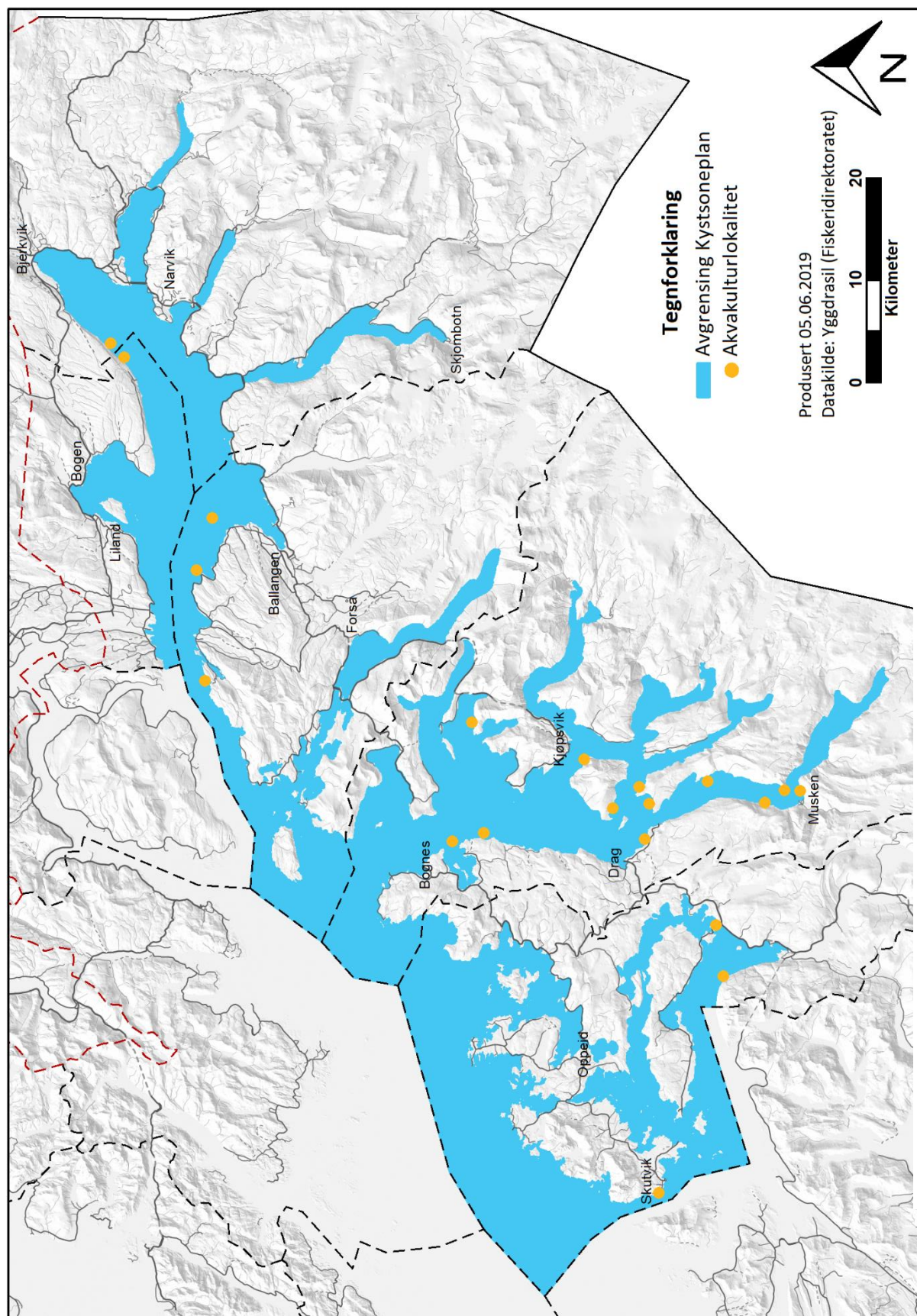
I dag er 20 lokaliteter som er tillatt for akvakultur innenfor planområdet. Disse fremkommer av tabellen under.

Tabell 2: Viser lokalitetene for akvakultur innenfor planområdet.

Kilde: <https://register.fiskeridir.no/akvareg>

Lokalitet	Kommune	Tillatelse
Tjukkeneset	Evenes	Kommersiell
Tortenneset	Narvik	Kommersiell
Jevik	Ballangen	Kommersiell
Kvernes	Ballangen	Kommersiell
Pundsvik	Ballangen	Kommersiell
Bjørvik	Tysfjord	Kommersiell og forskning
Forsåstovika	Tysfjord	Kommersiell
Hulløyhamn Ø	Tysfjord	Kommersiell
Josommarset	Tysfjord	Kommersiell og forskning
Mulbukt	Tysfjord	Fangstbasert akvakultur
Rahkasluokta	Tysfjord	Kommersiell
Risvik	Tysfjord	Kommersiell
Salaluokta	Tysfjord	Kommersiell og forskning
Signaluokta	Tysfjord	Kommersiell
Stormneset	Tysfjord	Kommersiell
Tjajneluokta	Tysfjord	Kommersiell og forskning
Tømmervik S	Tysfjord	Kommersiell
Horsvågen	Hamarøy	Kommersiell
Innhavet	Hamarøy	Kommersiell
Veggfjell	Hamarøy	Kommersiell

Det finnes data knyttet til tematikken hos Fiskeridirektoratet, fylkesmannen, Nordland fylkeskommune og yggdrasil.no. Det finnes også mye data for undersøkelser og risikovurderinger for norsk fiskeoppdrett og hvordan dette påvirker miljøet. All data herfra vil være viktige elementer i vurderingene i planprosessen.

Kart 4: Viser lokaliteter for akvakultur

6.7 MARINE NATURTYPER

I perioden 2007-2018 har det vært gjennomført en nasjonal kartlegging av viktige marine naturtyper og nøkkelområder for arter av miljødirektoratet. Kartleggingen gjelder for følgende naturtyper:

- Tareskog
- Ålegresseng
- Korallrev
- Bløtbunnsområder i strandsonen

Alle disse naturtypene er kategorisert ved at de er svært produktive samfunn som også er tilholdssted for mange andre marine organismer. Tareskog, ålegresseng og koraller er beiteområder og skjulested for småfisk og yngel og dermed viktig for rekruttering av fisk. Bløtbunnsområder er viktige beite- og leveområder for marine arter, fisk og sjøfugl. Det er derfor viktig å ta hensyn til disse områdene i planleggingen

Dataene hentes fra Naturbase eller Fiskeridirektoratets nettløsning [Yggdrasil](#).

6.8 FISKERIDATA

Fiskeridirektoratets data har tilgjengelig en rekke fiskeridata gjennom sin nettløsning [Yggdrasil](#). Her finnes kartfestede opplysninger om gyteområder, oppvekstområder for yngel, fiskeområder for ulike redskaper, skjellforekomster og låssettingsplasser.

6.9 FRILUFTSKARTLEGGING

De fleste kommunene har gjennomført friluftskartlegging i samarbeid med Nordland Fylkeskommune i prosjektet «Kartlegging og verdsetting av friluftslivsområder». Disse er tilgjengelige på naturbase.no. For Narvik kommune har Bystyret ikke sluttet seg til klassifiseringen av dette prosjektet. Dataene fra prosjektet vil bli vurdert i planprosessen. Også lokal kunnskap og kommunenes ulike planer vil være viktig kunnskap som vil bli vurdert videre i prosessen.

6.10 KULTURMINNER

Kulturminner og kulturmiljøer på land kan bli påvirket av aktivitet i sjø. I planprosessen må det vurderes hvilke kulturmiljø og kulturlandskap, og kulturminner under vann og på land som kan bli påvirket av foreslåtte arealformål i sjø. Det må avklares med forvaltende myndighet hvilke kulturminner det skal tas hensyn til i planarbeidet, og hvilke føringer disse legger for arealdisponeringen. Data fra Askeladden.ra.no, Nordlandsatlas, kulturminnesok.no, lokale innspill, og kjent kunnskap vil ligge til grunn til for det videre arbeidet.

6.11 SAMISK NÆRING, NATUR OG KULTURMINNER

Samiske næringer har tradisjonelt vært knytta til naturen. Samene har hentet levebrød og inntekt gjennom høsting av utmarksressurser, fiske, jordbruk og reindrift, som også har gitt råvarer til duodji og ulike videreforedlingsprodukter. Fisket i fjorder og kystfarvann, som et materielt kulturgrunnlag, er en viktig del av å tilrettelegge for bo- og sysselsettingen i samiske lokalsamfunn langs kysten. God dialog med Sametinget og lokal kunnskap vil være viktig. Temaet vil vurderes nærmere i planprosessen.

6.12 FARLEDER OG FERDSEL

Farledene er vegsystemet til sjøs, og hele norskekysten er i dag dekket av et nettverk av ulike farledskategorier. Kystverket har ansvar for farledene og farledsstrukturen, herunder utbedring av utsatte farleder, og bidrar med det til å bedre framkommeligheten og sikkerheten for ferdsel langs norskekysten. På kystverket.no er det gode data for dette.

Tabell 3: Andre utredningsbehov – oversikt over aktuelle kilder til kunnskapsinnhenting. Listen er ikke uttømmende

TEMA	KILDE
Forsvaret	Forsvarsbygg
Trafikksikkerhet og transportbehov	Kystverket, Statens vegvesen, kommuner, Nordland fylkeskommune
Prioriterte arter, freda arter, trua arter	Naturbase.no, Miljødirektoratet, Artsdatabanken.no
Næringsliv og sysselsetning	Lokal kunnskap, kommunale planer
Påvirkning av konkurranseforholdene	Lokal kunnskap, kommunale planer
Andre innbyggerinteresser, barn og unges oppvekstvilkår	lokal kunnskap om bosetting og bruk, ulike kartlegginger
Forurensning, vannmiljø	Vann.nett.no, vannmiljo.no, klima og miljødirektoratet

7. FREMDRIFTSPLAN

Planprogrammet legges ut til offentlig ettersyn og sendes på høring i juni 2019 og fastsettes i løpet av september 2019. Høringsperioden for planprogrammet vil være juni – august. Planforslaget vil legges ut til offentlig ettersyn og sendes på høring i løpet av mai/juni 2020 og skal være klar for vedtak i de enkelte kommunestyrene september 2020.

8. MEDVIRKNING

Det legges opp til en bred medvirkningsprosess utover det som plan- og bygningsloven skisserer gjennom høring og offentlig ettersyn. I planprosessen oppfordres organisasjoner, næringsliv og enkeltpersoner til å delta og gi innspill. Det vil etableres innspillsgrupper. Innspillsgruppene vil se på forskjellige temaer og har ansvar for å få frem ønsker og innspill fra interessenter underveis i prosessen.

Det er lagt opp til fem innspillsgrupper:

- Akvakultur og fiskeri
- Reiseliv
- Friluftsliv
- Ferdsel
- Lokale tilpasninger / hver kommune

Futurum vil ha ansvar for innspillsgruppe knyttet til akvakultur, fiskeri og reiseliv. Narvik havn vil ha ansvar for innspillsgruppe knyttet til ferdsel. Narvik kommune ved areal- og samfunnsutvikling vil ha ansvar for innspill friluftsliv og lokale tilpasninger / hver kommune. Ansvarlige for innspillsgruppene vil ta kontakt med sentrale interesseorganisasjoner, frivillige, sektormyndigheter, destinasjonsselskaper, og frilufsorganisasjoner og andre for å invitere til å delta i innspillsgrupper. Oppstartsmøter for gruppene blir i løpet av september - oktober 2019. Det forventes det at gruppene er selvgående i den forstand at de som har interesser selv organiserer det videre arbeidet og kommer med innspill til planarbeidet. Hensikten er å gi interessenter mulighet til å komme med samlede innspill som kan bli tatt med videre i prosessen og veies mot andre interesser og hensyn.

Barn og unge vil være viktige i planprosessen. Ungdomsråd og barnas talspersoner i de ulike kommunene vil bli invitert til bærekraftkonferanse hvor det gis anledning til å komme med innspill.

Det legges opp til aktiv digital medvirkning. Prosjektet har opprettet en egen nettside som skal oppdateres jevnlig med relevant informasjon. Her vil referater fra møter i styret legges ut og annen informasjon fra prosessen vil fortløpende bli gjort tilgjengelig. Under høringsfasene vil planprogram og planforslag være tilgjengelige på nettsiden. Denne nettsiden finnes på alle deltakende kommuner sin hjemmeside.

Som en del av kompetansedeling og ønske om dialog om ulike temaer har det i forkant av prosessen vært avholdt [havbrukskonferanse den 07.september 2018](#) om bærekraft, miljø, utviklingspotensialet, og den maritime kartleggingen i Ofoten. Det har også vært tre miniseminarer om havbruk med ulike temaer:

- Fremtidens løsninger for oppdrett i havbruksnæringen
- Risiko og bærekraft innenfor havbruksnæringen
- Maten til oppdrettslaksen og oppdrettslaksen som mat

Answaret for gjennomføringen av disse har vært Futurum.

Behovet for nye temakvelder eller workshop i forbindelse med planprosessen som kan gi økt kompetanse og bidra til åpenhet og dialog rundt temaer og prosessen vil bli vurdert fortløpende. Dette gjøres i samarbeid med styret, deltakende kommuner og innspillsgruppene.

Det er i forkant av varsel om oppstart av planprogram vært avholdt regionalt planforum for å sikre god dialog med ulike sektormyndigheter.

9 INFORMASJON OG KONTAKT

Skriftlige innspill sendes som e-post eller som post.

Nettside: <https://sites.google.com/narvik.kommune.no/interkommunal-kystsoneplan/start>

e-post: postmottak@narvik.kommune.no

Adresse: Narvik kommune
Pb. 64, 8501 Narvik

Henvendelser merkes med «høring kystsoneplan» og saksnummer 18/2648

Spørsmål om planleggingsprosjektet rettes til prosjektledere.

Prosjektleder: Marianne Dobak Kvensjø, enhetsleder Narvik kommune, 934 27 786
marianne.dobak.kvensjo@narvik.kommune.no

Prosjektleder: Anne Elisabeth H. Evensen, fagleder plan- og byggesak, 76 91 35 14,
anne.elisabeth.evensen@narvik.kommune.no

